

משנה יד ע"א:

השוחט בשבת וביום הכיפורים - אף על פי שמתחייב בנפשו שחיטתו כשרה:

גמרא:

אמר רב הונא: דרש חייא בר רב משמיה דרב: אסורה באכילה ליומא.
ונסבין חבריא למימר: רבי יהודה היא. הי רבי יהודה?...

גמרא טו ע"א:

אלא אמר רב אשי: רבי יהודה דמבשל היא...

המבשל בשבת		
במזיד	בשוגג	
לא יאכל (בו ביום עד שתחשך ובכדי שיעשו, והוא הדין לאחרים)	יאכל (הוא עצמו ובו ביום, והוא הדין לאחרים)	רבי מאיר
לא יאכל עולמית (הוא, אבל לאחרים מותר)	יאכל במוצאי שבת (הוא הדין לאחרים ובכדי שיעשו)	רבי יהודה
לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים	יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו (לאחרים בכדי שיעשו)	רבי יוחנן הסנדלר

תני תנא קמיה דרב: המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל, ומשתיק ליה רב.
מאי טעמא משתיק ליה?...

=====

שחיטה במחובר לקרקע			
בדיעבד	לכתחילה		
V	X	משנה	1
X	X	רבי (הבנה ראשונה)	
V	X	רבי חייא (הבנה ראשונה)	
V	V	ברייטא	2
V	V	רבי חייא (הבנה שניה)	3
X - במחובר מעיקרו	X	רבי (הבנה שניה)	4
V - בתלוש ולבסוף חיברו	X		